

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr pentru fie-care publicare.

Sibiu, 23 Februarie, 1887.

Nu e lucru de glumă. Diarele patriotice dela noi ear nu sunt multămite. Legea despre gloate abia s'a votat, și ea deja nu sună bine și nu e în-tocmită conform recerînțelor ideei de stat unguresc.

În Ungaria sunt mulți oameni, cari după limbă, port, datine, origine și proveniență nu sunt nici unguri, nici nu s'au însușit caracterul unguresc. — Aceștia după sunetul diarelor de aici — provăduți în timp de răzbel cu puci și cu munițiune — în armăți în masse, ar putea face vr'o basaconie și atunci instituțiunea gloatelor, în loc să devină de folos pentru consolidarea și mărirea, eventual apărarea statului unguresc, ea poate deveni o primejdie pentru stat, de acea va bine ca guvernul să bage foarte bine de seamă, când o fi vorba de a se în-arma glotașii, și adevă așa, că glotașii din Săcuime d. e. să se trimită printre români și vice-versa, români printre săcuime.

Nu avem și nu putem avea bănueli până acum cu privire la glotași, dar trebuie să ne doară, când încă până a nu se aplica legea, se află oameni și diare cu trecere, cari apelează la guvern, să privegheze pe glotași. În comitatele Trencsen, Nyitra Turocz, Árva ear sunt slovacii în masse — și slovacii, cari până eri alaltă-eri erau ca și căștigați pentru ideea statului unguresc, acum visează tot muscali și ruble muscălesci.

Atențiunea guvernului va trebui să se îndrepteze și spre ei.

Aceste sunt resonamentele față de o eventuală ridicare și înarmare a poporului în masse mai mari.

Încât s'ar referi la noi, la români, tendințe dușmănoase față de stat în timp de primejdie, astfel de acușățiuni noi le respingem. Românul e soldat și nimica alta, când e cu pușca în spate. El nu are în vedere decât patria și pe împăratul, sub al cărui steag el se luptă vitejesce și 'și dă sufletul cu onoare.

E de tot nebasată presupunerea, ca și cum g'otașii români, fie ei chiar și numai lăsați de capul lor, să prindă armale împărătesci, pentru ca să de-serteze cu ele în castre străine și dușmane țerei și monarhului.

Aceia, cari se folosesc de astfel de enunciațiuni, nu cunosc pe român, nu cunosc firea lui, ali pirea lui neclătită către tron și iubirea, ce o are

cătră patrie. Sau doar se crede, că cu războiul din afară o să erumpă și războiul civil? Noi în eventualități de aceste nu credem și nu ne place nici a cugeta la astfel de eventualități, de aceea repro-băm din inimă netactul celor ce se încearcă în tot modul a trage la îndoială patriotismul românului, al sasului, al slovacului, al sârbului și al croatului.

Dar ca să fim lămurii, e bine să fim înțeleși unul cu altul și e bine să se știe, că în Ungaria trăesc mai multe naționalități, cari de nu vor fi tot așa de infocați apărători ai statului maghiar ca și maghiarii, de nu șcim, ce s'ar alege din acel stat în timpuri de urgie. De aceea am dîs și dîcem, nu e consult să fim mereu jigniți, mereu tacași cu gravitarea în afară, mereu și în continuu acușăți de nepatrioți, când noi prin toate faptele trecutului nostru am dovedit, că suntem oameni de ordine, și oameni cu simțeminte dinastice *per eminentiam*, și că cu aceste însușiri nu facem paradă numai, ci le-am dovedit și le vom dovedi prin fapte la timpul seu.

Și oare motivate sunt temerile maghiare?

Noi dîcem, că ele nu sunt motivate, dar conștiința lor de a nu fi dat românului și celorlalte popoară, ce li se cuvine, conștiința de a-i fi neîn-dreptățiți și asupriți îi nelinșcesce, îi face să vadă chiar și în amicii și aliații naturali tot muscali și dușmani.

Nu ve temeți le dîcem noi!

Fiți asigurați, că nici românul nu iubesc cnota muscălească ca și ungurul, dar cerem și cu drept cerem, că acel popor maghiar, care cu mare em-fas 'și pune pe stindardul seu libertatea tuturor popoarelor, aceea să o profeseze în faptă și nu în vorbe.

Am dîs de mult, că o să vină timpul, când patria va cere dela noi jertfe și acele noi le aducem bucuros pentru o patrie, ce o iubim, și dl Truța a dat espresiune convingerei tuturor românilor, când a dîs, că pentru greșelile, ce le a comis guvernul și societatea maghiară, pentru sentimentul public maghiar escitat de jidani și de alți speculanți nu voim ca să ne răsunăm față de patria comună, de aceea ori că vor disloca pe glotașii români în Secuime, ori că vor fi lăsați prin comitatele cu majorități române, ei nu vor fi și nu le e permis să fie de cât soldați credincioși tronului și patriei. Dacă cumva în poporul maghiar esistă alte tendințe față de noi

și dacă cu aducerea săcuilor printre români s'ar țintii la turburarea spiritelor, sau la nerespectarea ordinii, noi nu putem purta vina — dacă prin atari dispoziții neprecugetate vor da ansă la neînțelegeri și la frecări în contul binelui public și siguranții publice a cetățenilor de diferite limbi.

Precauțiunea este o armă puternică în mîna fie-cărui guvern și de tot neprecut ar trebui să fie guvernul maghiar, când s'ar lăsa sedus, ca în timpuri de aceste să ia măsuri contrari cu dorințele aspirațiunile și drepturile cetățenilor, fie ei de ori, ce limbă și lege; ori aparțină ei ori-cărei naționalități din țeară.

De aceea, tari în credință, că guvernul nu se va lăsa sedus de vocile sirenice ale diaristiceii, ci va procede corect și loial întru executarea legii pentru apărarea țerei, așteptăm noi românii cu frunte senină des-voltarea lucrului și o așteptăm, ca să dăm de gol pe toți prorocii reutăcioși, cari se folosesc de astfel de arme — ce e drept acum tocite deja — cu scopul de a ne presenta, că nu suntem patrioți. Patriotismul adevărat noi însă nu l'am condiționat și nici ați nu-l condiționăm dela limba maghiară ci dela loialitatea noastră și perseverența noastră de a trăi și a muri aici fie chiar și cu armele în mîni contra inamicului comun, fie el muscal ori neamț, puțin ne pasă.

Revista politică.

Situațiunea politică în loc să se lămurească se întuneacă tot mai tare; ear relațiunile guvernelor europene se încurcă mereu.

Nu trebuie dar să ne mirăm, dacă fiecare stat privește cu cea mai încordată atențiune la vecinii sei, și caută pe întrecute să se întărească. Nu-i vorbă, aceasta activitate, a cărei cauză e frica: sporesce mereu deficitele, ține lumea în nelinșce și poate ne pomenim în cele din urmă cu un înfricoșat război, cu toate că principiul profesat e; a se manținé pacea.

Pentru de a se manținé pacea europeană au fost conchimate și delegațiunile monarhiei noastre; sau mai bine dîs, pentru de a se întări monarhia, căci cam puțin se poate rădina pe preinșii, aliați; și după cum se desvoaltă lucrurile, cine poate garanța, că nu va veni vremea, când imperiul nostru va trebui să se măsore chiar cu aliatul lui, cu Rusia.

FOIȚA.

Metropolitul Miron Romanul.

(Urmare și încheiere.)

După înăgurarea sistemului politic de astăzi al dualismului de stat, Miron Romanul este ales (1869) deputat la dieta țerii, la care a participat, până ce a fost denumit din partea regimului de stat ca inspector regesc de scoale pentru comitatul Carașului. Atât mandatul de deputat la dieta țerii în Budapesta, cât și postul de inspector regesc de scoale și mai înainte de aceea misiunea ca mandatar ministerial pentru adunarea datelor statistice referitoare la scoalele noastre din diecesa Aradului le a primit dînsul cu consensul superiorității sale bisericesci; în special dînsul nu făcea nici un pas însemnat, ce privia interesele naționale și bisericesci, fără a consulta pe metropolitul Șaguna și a obține consimțământul lui.

Cât de mult ținea metropolitul Șaguna la dînsul, se vede cu deosebire de acolo, că în anul 1868 îi încredință o misiune dintre cele mai delicate și dificile, de a reprezenta interesele confesiunii noastre în o ancuetă regnicolară pentru organizarea scoalelor. Problema aceasta o a rezolvat spre deplina mulțumire a metropolitului Șaguna, care îi și esprimă complăcerea sa în cuvintele cele mai măgulitoare.

În anul 1868 participă Miron Romanul ca deputat la primul congres național-bisericesc ținut în Sibiu, în care se creă statutul organic pentru con-

stituirea bisericii ortodoxe române din metropolie. Aci participând activ la cele mai importante cesțiuni principale, atrase prin pășirea sa plină de tact atențiunea tuturor, cari nu avuseră ocaziune să-l cunoască. Tot așa participă el la congresul național bisericesc din anul 1870.

În anul acesta sinodul diecesan al eparchiei Aradului îl alege de vicariu episcopesc și președinte al Consistoriului din Oradea Mare, la care post se mută — abdicînd dela pozițiunea de inspector regesc de scoale. Ca vicariu episcopesc și președinte al Consistoriului din Oradea-Mare fu promovat în August 1871 la demnitatea bisericască de Archimandrit. Ca atare rămase până la 1873, când după moartea fericitului arhiepiscop și metropolit Andreiu, fiind ales episcopul de atunci al Aradului Procopiu Ivacicovici de metropolit în scaunul vacant, Miron Romanul fu ales de episcop al dieceșei Aradului.

Instalându-se aici cu mare pompă de episcop nou sînțit, la 3 Februarie 1874, prin archimandritul Nicolau Popea în calitate de comisariu metropolitan, a rămas în scaunul episcopesc al Aradului abia 3/4 de an; căci în același an, fiind ales metropolitul Procopiu de metropolit al sârbilor la Carlovițiu, Miron Romanul după mai multe peripeții (alegerea de metropolit a episcopului dela Caransebeș, Ioan Popasu, care nu întimpină preainalta aprobare!) în urma unei a doua alegeri urmată la 21/3 Novembre/Decembre 1874 — fiind acceptat de coroană, se introduse cu firea anului de metropolit al românilor din Ungaria și Transilvania.

Ori cât de mare rol poate avea hasardul în

viața indivizilor și a popoarelor, un lucru însă trebuie să constatăm la acest loc din soartea acestui archiereu, ajuns în etatea abia de 46 ani la cea mai înaltă demnitate bisericască, ce se poate ajunge de cineva la românii ortodocși din Ungaria și Transilvania. Acest lucru, din care mulți multe pot învăța, este, că Miron Romanul, începînd dela cele mai mici trepte ierarhice până la rangul de metropolit nu s'a obtrus nici când la înaintări preste alții; dînsul nici ca episcop, până ce Preasfîntul episcop al Caransebeșului Ioan Popasu era competent la scaunul vacant al metropoliei din Sibiu, nu a pășit ca candidat la acest scaun, ci respectînd senioratul, numai atunci a primit a fi ales, când s'a adevărit, că candidatul senior nu este acceptibil pentru co-roană! —

Posițiunea metropolitului Miron Romanul era la începutul păstoriei sale una dintre cele mai dificile, pentru că în archidieceșă, unde avea să fie totdeodată ca arhiepiscop al Transilvaniei, venirea sa ca arhiepiscop și metropolit nu era pe placul unei partide puternice în archidieceșă, care avuse de candidat al seu la scaunul arhiepiscopesc metropolitan pre archimandritul Nicolau Popea. Aceasta partidă, dispunînd la început de majoritate în consistoriu, îi paralisa consecuent orice acțiune liberă în afacerile archidieceșane. Dînsul însă conșciu de pozițiunea sa, și altcum datat a lucra după capul seu, independent de orice influință, observînd spiritul de partidă, ce domnia în acei bărbați, cari erau chieamați a-i fi de ajutor întru toate, se ținu la început în rezervă până a se orienta pe deplin în împrejurările cele noauă,

De altcun după cum vin scirile din Pesta, la mai multe ocazii împăratul, de când petrece acolo, a asigurat pe multe persoane însemnate despre pacifica intențiune a politicei monarhiei, ear decursul conferințelor delegațiunilor a fost de tot pacinic. Toți bărbații oficioși rostesc menținerea păcii. Ministrul comun de resbel, dl Bylandt-Reydt și Sternneck, vice-admiralul au dat deslușiri confidentiale asupra situațiunei militare; ear Kálnoky a asigurat din nou, că nu există nici un pericol de resbel, situațiunea eternă înaintează spre bine și cu deosebire relațiunile cu Rusia sunt cu mult mai bune ca în toamna trecută.

Insemnate sunt vorbele Dr. Mattusch cu ocaziunea referărei în delegațiunea austriacă: Majestatea Sa, ăse dănsul între altele, ne-a chemat pentru acceptarea creditului. Espunerile regimului sunt clare, temeinice și cu francheță. Primirea cu unanimitate a proiectului e cea mai tare dovadă pentru puterea argumentelor și necesitatea măsurilor preventive. Principiul politicei noastre ca și în trecut așa și în viitor e: *menținerea păcii*. Nu se cere aceasta sumă pentru începerea unui resboiu, pe care nu numai că nu-l voim, dar nici nu ne temem. *Votarea creditului se documenteze din nou și serbătorește înaintea lumii, că acest imperiu, cu toate că s multe naționalități în el, e o stâncă, un asil comun, o scumpă patrie, în care naționalitățile caută și află satisfacere tuturor nevoilor lor, care le ajută, le spriginesc, ear ele încă o spriginesc și o vor apăra, aducând chiar cele mai mari jertfe.*

Delegațiunile nu s'au ocupat așa mult cu cercetarea creditului cerut de guvern, ci votară unanim suma de 52 $\frac{1}{2}$ milioane de florini. Intrebuintarea acestei sume, conform conținutului din proiectul de lege, este lăsată la buna chibzuință a ministrului de resboiu; 49 de milioane se vor intrebuinta pentru armată, ear 3 $\frac{1}{2}$ milioane sunt destinate pentru marină.

Foile guvernamentale germane nu pot din destul aprea alegerile. „Geraer Zeitung“ aduce scirea, că împăratul impresionat de rezultatul alegerilor s'a exprimat, că se simte mai tiner cu 20 de ani, și că acesta e darul cel mai scump, ce i-l a putut aduce poporul cu ocaziunea aniversării zilei în anul al 90-lea al vieții sale.

Deschiderea parlamentului s'a făcut cu cetirea mesagiului imperial. Cu ocaziunea aceasta se grămădi multă lume, ca să vadă de pe față bucuria lui Bismarck — dar el nu luă parte și mesagiul a fost cetit de ministrul de stat Boetticher. Din discursul tronului se vede, că relațiunile cu statele vecine sunt ca și cele, ce erau la deschiderea ultimului parlament, ear față de Papa împăratul pare tare deobligat. Politica esternă este: *susținerea păcii*, carea parlamentul o va putea sprigini numai: *votând repede, cu plăcere și în unanimitate proiectele de legi, cari au de scop a mări îndată și în mod eficace forța armatei defensive.*

Foile germane acasă mereu pe guvernul francez, că nu pune nici o stavilă voinții resboinice a poporului francez și astfel nu dovedesce nici o garanță de pace.

Pressa franceză își ține mereu rezerva față de Germania — singură, „La République française“ declară că cancelarul Bismarck va mai avea încă multe ceasuri amare cu actualul parlament. După planul lui Gaulois resbelul dintre Germania și Franța nici a-

tunci n'ar fi delăturat, când Elsația și Lotaringia s'ar declara de principat neutral, căci Franța abia așteaptă ocaziunea d'ale în corpora, ear ele la tot momentul vor să întregască trupul, din care au fost rupte.

În Bulgaria domnește cea mai mare neliniște și nesiguranță. Sermana țeară a ajuns soarta, ca fii ei să se ucidă unii pre alții. Revolta din Silistra și Rusciuk a fost, ce-i drept, înăbușită, căci regenții cu miliția credincioasă i a succes a supune pe revoltanți; dar se arată cu toate acestea fenomenele unui resboiu civil.

Regența a dovedit și de astădată, că îi stăpână preste agitațiunea rusească; cât va dura însă aceasta superioara putere a regenții nu o poate proroci nimeni, căci intrigile rusesci continuă mereu. Unile foi susțin, că declarațiunea țarului: a fi privit ca eșit din alianța celor trei împărați ar sta în legătură cu revolta din Bulgaria. Scopul revoltanților, a fost să restorne regența, să facă disordine, ear Rusia se își joace liber politica ei în orient. Capul revoltanților din Silistra Crestoff a fost impuscat de soldații sei; semn că poporul și cunoaște chemarea și numai înșelat ia armele contra regenții. Mulți dintre capii revoltanților au ajuns în Londra; ear pe cei prinși după o depeșă din Sofia, regența a dat ordin se fie omoriți prin glonț.

Deci cu toate asigurările de pace ale bărbaților nostri politici, dacă Rusia va ocupa Bulgaria și politica monarhiei noastre se cuprinde și astăzi în cuvintele Maj. Sale împăratului nostru, rostite în anul trecut cu ocaziunea deschiderii sesiunii ordinare a delegațiunilor: *casus belli* este gata!

Planul dlui Bismarck.

(Înceiere.)

Prusia tot nu se trezise din beția dela Sadova. Statele din sud prevedeau într'nsa pe stăpâna lor. Se temeau. Toemai de aceea accentuau o atitudine ostilă. Se vorbea de o federațiune între Bavaria și Württemberg. Hanovrienii și locuitorii Hesi, republicanii din Frankfort și alții se agitau. Particulariștii reușiseră peste tot la alegeri; ei cereau toți reducerea sarcinilor militare; deficitul bugetar din cauza enormelor cheltuieli cu armata creștea în proporțiuni simțitoare.

Într'un cuvânt situațiunea internă devenia din zi în zi mai dificilă. Numai un succes, un triumf esterior putea scăpa pe prusieni și asigura realizarea ideilor dlui Bismarck.

În afară Franța se găsea pentru moment izolată. Ea unul din acele momente, care se văd rar în istoria unei națiuni; para, fiind coaptă, trebuia culeasă. De aceea dl Bismarck nu se mai gândi mult și exprimă ca Caton: „Delenda Carthago.“

Dar fiind că nu se putea declara resbel Francei fără motiv, dl prim-ministru al regelui Prusiei se hotărî a usa de toată fineța spiritului seu pentru a face pe Franța să declare dânsa resbel. Tronul Spaniei era vacant. Ducele de Montpensier, care se desemnase la început pentru a-l ocupa se găsea în imposibilitate de-a o face; de ce nu s'ar pune atunci pe tronul dela Madrid, își ăse dl Bismarck, un membru al augustei familii de Hohenzollern?

Comunică astă idee împăratului. Acesta îi răspunse, că mai este un Hohenzollern la București și nu crede decât să plece, să părăsească tronul; de ce se mai trimite altul la Madrid? (În paranteze fie ăis, cum s'au schimbat vremurile și cu dânsa oamenii! principele Carol de-atunci, om sêrac, este ađi rege, mare proprietariu și cu bani mulți pen-

tru ăile negre. Ce bine i-o fi părănd acum, că s'a hotărît a nu ne părăsi.) Dl Bismarck însă insistă, a arăta, că trebuie să se obicinuiască guvernele și popoarele cu principi prusieni. De altmintrelea aci era mai puțin vorba d'a trimite pe un Hohenzollern în Spania, d'a face pe francesi să-și peardă mintea și să-și îplinească pofta. Candidatura principelui Leopold fu pusă pe de o parte, ear pe de altă parte, vesti pe feld-marașalul Moltke să dea ordin ca peste o lună de ăile armata germană să fie gata d'a intra în Franța.

Napoleon nu primi candidatura. Aci avu loc o intrigă. După instrucțiunile primite, agenții Prusiei la Paris făcură pe Napoleon să creadă, că regele Prusiei este gata a se angaja solemn a nu mai veni cu alt-fel de candidați pe viitor. I se ceru aceasta. Vilhelm refușă. Franța declară resbel. Dl de Bismarck surise. Încă odată a lovit, unde a visat. Singurul aliat al Francei în 70 putea fi Rusia. Rusia însă fu indupcată de dl de Bismarck a nu se amesteca; îi reaminti suvenirul resbelului din Crimea, politica francesă în timpul ultimei insurecțiuni poloneze; îi promise în fine, o complectă libertate de acțiune în Orient cu condițiune ca și Germania să vadă garantată libertatea sa de acțiune în Occident.

Principele Gortsacoff nu fu mai prevădător, ca Napoleon III în 66, făcu toemai aceleași calcule, și închipui că lupta o să fie mult și că dintr'nsa și Franța și Prusia vor eși tare slăbite. Rusia și-a primit răsplată imediat prin tratatul din Londra. De astă dată dl de Bismarck nu s'a întors după victorie în contra complicei. Dar timpul nu este încă pierdut. Cine scie, ce ne rezervă viitorul!

Acum, după ce am căutat a pune în relief evenimentele principale, la care a participat dl de Bismarck, credem, că ne este mai mult permis d'a prevedea un apropiat resbel între Franța și Germania. Cum s'ar putea găsi motivul lui, am arătat deja într'un precedent articol. Vrem din tot sufletul să nu fim profeți, dar dacă în istoria omenirii aceleași cauze produc tot-d'a-una aceleași efecte, îndrăsnim a ăice, că am prevădut ceea ce fatalmente se va întâmpla.

De câte ori sgomotul de încăerare între Prusia și o țeară oare-care a venit de la Berlin, de câte ori dl Bismarck a făcut arangamente, pe cari le-a declarat în mod oficial, de câte ori arată un prietegug peste măsura unei puteri, liniștea din spirite trebuie să dispară. Atunci este semn, că d sa are dese întrevederi cu dl Moltke și că tunul va bubui în curând. Aceasta se poate afirma cu mai multă tărie, când situațiunea generală a Europei este așa, încât fie-care stat are pe spinare una sau mai multe importante afaceri și nu scie încătrău să-și întoarcă ochii în afară, cum este situațiunea în presinte. În ast-fel de timpuri anormale mai cu seamă, diplomația modernă și unii oameni de stat caută să-și realizeze scopurile lor rușinoase.

Scopul Germaniei, nu scim de câte ori s'o repetăm, este sdrobirea Francei. Apropiatul resbel n'ar înceta, decât o dată cu estermnarea unuia din beligeranți, dacă n'am avea în vedere de cât pe unii membri ai claselor luminate din ambele țări, cari se întrec a întreginea urrele naționale. Din norocire însă masa cea mare a populațiunilor are sentimente mai puțin resboinice. Trebuie să roșim la cetirea următoarelor cuvinte eșite din gura cancelarului, când a fost întrebat despre sănătatea soției sale: „De când fiul seu este mai bine, îi este și dânsii mai bine. Nu mai suferă decât de ura francesilor, pe cari ar voi să-i vadă arși sau trecuți prin arme, pe toți, chiar pe copii, cari nu sunt cu toate acestea cauza, dacă au așa de mârșavi părinți.“

Aceste cuvinte au fost tectual estrase din cartea dlui Busch secretariu al dlui Bismarck în timpul resbelului din 70—71.

și a cunoaște și raporturile administrațiunii bisericesci în archidieceasă. Aceasta ținută rezervată se părea a-i înstrăina metropolitul Miron și pe aceea partidă din archidieceasă, care îl spriginise la alegerea de metropolit, și care acum ar fi dorit ca noul metropoiit să se arunce în brațele ei, pentru a lovi în cei de partida contrară. Metropolitul însă aci se arată pe sine mai mare și mai superior, căci pe lângă toată pozițiunea sa grea, și pe lângă tot necumpătul și patima arătă și în presa noastră din partea contrarilor sei, să țină independent de orice partidă, arătându-se drept cătră unii și cătră ceilalți.

Nu după mult timp însă cu mână tare apucă firele conducerii afacerilor bisericesci în toate direcțiunile. El a început a presida regulat în consistor aproape în toate senatele; tot așa în sinoadele archidieceșane și în congrese. Dacă se va considera aparatul amplu și cam greoiu în administrațiunea bisericească, după cum o dă statutul organic, va înțelege ori și cine, că aceasta lucrare nu este una dintre cele mai ușoare. Cine a avut ocaziune a vedé pe metropolitul Miron, presidend în consistoriu, sinoade și congrese, s'a putut convinge cu câtă esatitate și corectitate conduce pertractările. Dânsul dispunend de o agerime extraordinară a minții, face distincțiunile cele mai fine, fără a scăpa din vedere vre-un moment, ce ar avea inriurire în cauză. Pentru aceasta, pentru perseveranța și paciența sa fără margini a fost în multe casuri admirat. Deviza dânsului

este: „mai puțin, dară bine și esact.“ Un amic al nostru persoană acreditată, care face parte din consistoriul archidieceșan, vorbind la o ocaziune de Escelenția Sa metropolitul Miron, așa se exprimă: „Sub metropolitul nostru am învățat a cunoaște marele adevăr cuprins în maxima de viață: „festina lente!“ (grăbesce încet!) Escelenția Sa este inamicul cel mai mare al disordinei, al lucrului de jumătate și superficial. Lucrarea, ce are să ieasă cu scirea și sub numele lui, ori iese bine, ori nu mai vede nici când lumina ăilei. El distinge bine și cuprinde lucrurile din toate punctele de vedere, și nici o împrejurare nu o lasă neconsiderată. Simțul estetic, ce i este innăscut, face, ca să pună preț mare și pe forma din afară a lucrurilor. Eu mărturisesc adevărul — ăice amicului nostru — dat la nisce forme stereotipe, cari adumbrite odinioară de autoritatea marelui Șaguna treceau de bune, me superam la început, că nu prezentam concept, la care Escelenția Sa se nu adaoge sau se steargă ceva; și dacă supărarea mea era și mai mare, când imi stergea întreg conceptul și dânsul făcea altul în loc, me mângăiam cu aceea, că așa urma cu toți referenții din consistor. Așa a ținut, până ce cu toții din consistor ne-am deprins la o mai bună ordine și esactitate în oficiu!“ — Am reprodus aceste cuvinte ale amicului nostru, pentru că ele sunt caracterisătoare și congruează cu judecata noastră, ce o avem despre metropolitul Miron Romanul în această direcțiune.

Pe terenul național metropolitul Miron a fost până acum cu multă rezervă. Aceasta rezervă și-o a impus pentru că părerile sale despre ținuta, ce ar trebui să o ia românii în constelațiunea politică actuală în statul Ungariei, nu conveniau cu curentul generalizat la români. Cu toate acestea dânsul n'a făcut nici când taină din părerile sale, cari mergeau intracolo, că pentru români mai de folos ar fi o politică conciliantă. Ca cap al unei biserici nu putea să se abată dela politica tradițională, ce s'a observat și sub metropolitul Șaguna și o au avut în deobște archiereii români — fără ca să periclitizeze interesele bisericii, în fruntea căreia se află. Din pozițiunea aceasta a unei ținute politice moderate n'a încetat a apăra interesele bisericii sale prin intervenirea la tron și în casa magnaților, al cărei membru natural este, mai ales, când cu deosebire interesele școlare ale credincioșilor din metropolia ortodocșă română a reclamat aceasta. Ca să trecem preste altele, amintim aci numai unele casuri.

În Februarie 1879 s'a prezentat la Majestatea Sa imperatul și regele nostru în fruntea unei deputațiuni constatătoare din ierarchii metropoliei și alți deputați esmiși în consistoriile eparchiale, și a ascer-nut o reprezentațiune bine motivată, compusă de dânsul, în contra proiectului de lege, prin care atunci se intenționa, eară după acceptarea lui prin dieta țării, faptice s'a introdus limba maghiară ca studiu obligat în scoalele noastre școlare confesionale.

Și mai ținem, că trăim într-o epocă de civilizație, căm făcut mari progrese! Da, am format savanți și cetățeni, dar n'am ajuns încă la forma oameni.

„Românul.”

Vasile Vineș.

Apel.

Vedând năsuințele învățătorului dela scoala română confesională din Rodna veche, dl Ioan Pop Reteganul, de a înfița un fond, din care să se provadă elevii miseri ai scoalelor române rurale cu abecedare și legendare;

Vedând, că dînsul singur nu poate să ajungă nobilul scop;

Cunoscînd, că fără abecedare și legendare nu se poate familiarisa poporul nostru cu cartea, care este astăzi atât de necesară fiecărui om — ne-am întrunit subscrisii șese înși într'un comitet, care va purta numele: Comitetul de ajutoare cu abecedare și legendare a elevilor miseri dela scoalele române rurale.

Acest comitet se deobligă de bună voie, și fără de a pretinde de undeva vre-o recompensă la următoarele:

1. a încassa dela ori și care binevoitor bani, hârtii de valoare, cărți de valoare literară, ori alte beneficii;

2. a manipula conștient sumele incuse și a face rapoartele sale publice la timp potrivit;

3. a primi cererile învățătorilor, respective ale senatelor scolastice referitoare la abcdare și legendare;

4. a procura din sumele incuse, pe seama fiecărei scoale misere, pe acelea abecedare și legendare, de care va arăta suplicantul, că sunt introduse în aceea școală;

5. a arăta publice, ce cărți de valoare literară i-au încurs și cum s'au întrebuințat acelea? Scurt: a ține pe on. public român în curent, cu ce privește această afacere.

Drept aceea ne luăm voie a apela la marinimozitatea on. public român, să binevoiască a contribui după voință și putință cu bani, hârtii de valoare, ori cărți de ori ce natură, ca să putem pune o basă sigură acestui fond.

Asemenea ne rugăm de domnii învățători români fără deosebire de confesiune să ne arete lămurit:

1. Ce abecedare și legendare folosesc? De care autor? Care din acestea cărți cred d-lor, că intrinsec toate recerintele didactice?

2. De câte legendare și abecedare ar avea lipsă pe seama elevilor miseri și cu tragere de inimă către învățătură?

Tot ce privește pe acest comitet, precum trimiteria de sume bănesci, hârtii de valoare, cărți, opuri etc. și ori-ce scrieri și scrisori sunt a se adresa primului secretar al acestui comitet, adică dlui Ioan Pop Reteganul, învățător și redactor în O. Rodna (Transilvania).

Sperînd cu siguranță, că glasul nostru va fi ascultat de onor. public român suntem

Rodna-veche, 6 Februarie, 1887.

Florian Porcius, Mihail Domide, Gerasim Domide, președinte, vice-președinte, cassar.

Panfilu Grapini, Ioan Pop Reteganul, controlor, secretar prim.

Solovestru Murășan, secretar al II-lea.

Un alt cas tot așa de important, care merită a fi atins este, când metropolitul Miron la 28 Maiu 1881 întrevini cu o reprezentație la ministerul regesc unguresc de culte și instrucțiune pentru revindicare a rangului, ce compete bisericeii ortodoxe în rînd cu celelalte confesiuni din patrie. Incident la aceasta s'a dat atunci, când cu puțin înainte deputațiunea bisericeii ortodoxe române cu metropolitul în frunte, prezentîndu-se la festivitățile de căsătorie a Alteței Sale principelui moștenitor de tron pentru felicitări omagiale, — numitei deputațiuni, în contra usului vechiu, s'a dat rîndul de prezentare în urma tuturor celorlalte confesiuni. Metropolitul și-a ținut de datorință a sa a remonstra în contra post-punerii bisericeii, în fruntea căreia se află!

Un cas și mai recent de bărbăție și energioasă pășire a metropolitului Miron ni se dă cu ocaziunea desbaterilor în casa Magnaților, la aducerea articolului de lege XXX din anul 1883 despre organizarea scoalelor medii. Singur între prelații români a fost, care în contra curentului de maghiarizare a luat în apărare interesele bisericesci și naționale — făcînd o mulțime de propuneri de modificare în proiectul de lege la acele puncte, cari loviau mai mult în autonomia bisericească. Drept este, că cu puțin din acelea a reeșit; dară bunăvoința sa, și conștiința pentru împlinirea datorinții sale este pusă mai presus de orice îndoială. —

Prezentarea metropolitului Miron Romanul ca

Subscrierea de acțiuni pentru institutul de credit și economii „Silvania” încheindu-se cu ziua 15 Martie a. c., acei On. dd. cari au primit liste de subscriere, sunt rogați cu respect, ca listele de subscriere dimpreună cu rezultatul obținut și sumele încassate în sensul prospectului până la 15 Martiu, să binevoiască ale trimite în Șimleu (Szilagy-Somlyó) la adresa dlui Alimpu Barboloviciu vicariu for. episcopesc al „Silvaniei,” care până la acel termen mai primesce subsemnări de acțiuni, avînd a se plăti de acțiune (50 fl. v. a.) rata primă 5 fl. v. a. și în speșele de înființare 1 fl. de tot 6 fl. v. a.

Șnurul de sus, la 1-a Martiu, 1886.

Pentru comitetul fondator:

Andrieu Cosma.

Varietăți.

* (Mulțemită publică.) Incurgînd ca suprasolviri pentru balul dat în 12 Faur a. c., dela ultima dare de seamă încoace dela doamnele: Otilia Comșa și Constanța Popp, apoi dela domnii: Alecsandru și Eugen Mocsonyi, câte 3 fl., și dela domnul V. Babeș 2 fl., prin cari venitul curat al balului au sporit la suma de 353 fl. 24 cr. Comitetul se simte plăcut îndatorat a da espresie mulțămitei sale pentru aceste donuri.

Tot odată mulțamește comitetul și domnului F. Michaelis librar din Sibiu, care în considerarea scopului balului au făcut la prețul ordinilor de danț o răsare de 2 fl.

Sibiu, în 3 Martie, 1887.

Ioana Bădilă, v.-presedinte.

Bologa, secretariu.

* (Sîrbii în fața alegerilor viitoare.) „Branic” în Nrul 23 din Sîmbăta trecută, publică un avis al deputatului dietal M. Dimitrieviciu către alegătorii sîrbi de partidul liberal național sîrbesc, în care se pune în vedere o conferință generală pentru a se discuta și decide: dacă în vederea forțelor dezvoltate din partea adversarilor este încă vrednic, ca alegătorii sîrbi să participe la alegerile viitoare, care se vor face acum nu pentru trei, ci pentru cinci ani, și al căror rezultat favorabil este mai mult ca nesigur? Locul și timpul conferinței se va ficsa într-o conferință mai îngustă și se va face cunoscut în curînd; deocamdată deputatul Dimitrieviciu face atenți pre alegători, ca înainte de conferință să nu se angajeze nimenui.

* (Academia română.) Sesiunea de primăvară a Academiei române se va deschide la 3 Martie st. v.

* Adunarea generală a Asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român după hotărîrea comitetului, se va ține în anul acesta în Sibiu și anume: Duminecă după Sf. Marie, adică la 16/28 și Luni la 17/29 August.

Fostul patriarh ecumenic, F. Sa Ioachim IV a murit în Chio la 27 Faur.

* (Rectificare.) După cum cetim tot în „Egyetértés” concludul, prin care se reproabă ținuta dlui Mocsáry în cestiunea naționalităților a fost adus

numai de elementele, cari și la alegere i-au fost contrare, ear elita partidei dlui Mocsáry declară, că nu aderează la acest conclud.

* Legea pentru gloate referitoriu la preoți și învățători nu cuprinde nici o dispozițiune specială, pentru aceea consiliul ministerial a aflat necesar a aduce un conclud în sensul căruia preoții sunt scutiți de acest obligămint, ear învățătorii au favorul a putea servi în locul, unde funcționează, și încât sunt indispensabili pentru instrucțiune, pot fi și dispensați prin ministru dela inolare în cas de mobilizare.

* Conferințele generarilor. În Petersburg au ținut generalii guvernori conferințe. Intre alte obiecte cam neliniștitoare a fost și cestiunea chemării rezerviștilor întrun mod de tot satisfăcător. Părtași la conferințe au fost și D. C. Roop, general-guvernor din Sudul Rusiei; Gurko, general-guvernor din Polonia.

* Semne de răsboiu. Se vestește prin foi, că temerea de izbucnirea răsboiului e mare. După B. Tagebl. în multe preturi se vor ridica stațiuni telegrafice cu scop ca pregătirile de răsboiu să se facă mai prompt și mai grabnic. Ministerul de răsboiu a dat comandelor ordin, ca afacerilor de asentare să se facă repede și medicii să-și dea grabnic părerea despre destoinicia feciorilor.

* Limba statului a fost pricina întreruperii pertractărilor ungaro-croate. De mai mult timp adică deputațiunile regnicolare, și anume cea ungară și cea croată s'au fost întrunit în Pesta pentru apănarea unor diferințe. În decursul conferințelor s'a stabilit între ambele deputațiuni cu privire la mai multe puncte o înțelegere deplină, numai cu privire la limba de stat nu s'au putut învoi. Pertractările s'au rupt, căci croații în puterea legii țin morțiș la limba lor, ungurii din contră vor să impună limba ungurească.

* (Bibliografic.) A apărut în tipografia seminarială din Blaș „Țigani” schiță istorică lucrată pentru petrecere după mai mulți autori de Ioan Popp Reteganul. Editura autorului. Cartea cuprinde și lucruri serioase dar și destul de comice, ca să escite risul. Prețul 55 cr.

— Biblioteca copiilor Brașov librăria N. Ciurcu Nr. 9 „Oprișanul”, legendă popolară de V. Alecsandri. 10. „Isteață și pace”, poveste de I. Popp Reteganul. 11. „Ariciul și vulpea”, fabulă de I. Ispirescu. „Judecata dreaptă”, după „icoana lumii” prelucrate și întocmite pentru copii de I. Dariu 12. „Copilul cerșitor”, istorioară morală de D. Lăpedat. „Mai bine ceva decât nimic”, fabulă de A. Pann. „Leul la vînat”, fabulă de A. Donici.

Posta ultimă.

Din Sofia se telegrafează, că în 6 Martie dimineața a fost împușcați următorii rebeli: majorul Uznoff, brigadierul Popoff, căpitanul Zeligonoff, loco tenenții: Kristeniakoff, Koinarski, Entoff, Trombeskoff, avocatul Kirdieff, și comisionariul Czetkoff.

Loterie.

Sîmbătă în 5 Martie 1887.

Timișoara:	64	37	72	38	13
Viena:	74	86	5	38	9

archiereu în și afară de biserică este plină de demnitate. În deosebi în serviciul divin, avînd deprinderea cuvenită, desvoadă în credincioșii bisericeii sale căldura credinței religioase.

În decursul păstoririi ca arhiepiscop a făcut mai multe visitațiuni canonice în archidiecea sa, sîntînd cu mare pompă religioasă mai multe biserici și lăsînd în tot locul cele mai bune impresiuni.

Ca metropolit a împlinit în 1875 sîntîrea episcopului seu sufragane, Ioan Mețian al Aradului. Tot dînsul cu episcopii din metropolie a hirotonit în același an pe archimandritul Teofil Bendella de arhiepiscop și metropolit în Cernăuț. *)

La aceasta ocaziune frunțașii clerului bucovinean, cari au asistat la cultul sîntirii în Sibiu, între cari se afla și actualul mitropolit al Bucovinei, atunci archimandrit și vicariu al arhiepiscopiei din Bucovina, Silvestru Morariu, cunoscînd eminențele însușiri și în deosebi înalta erudițiune a metropolitului Miron, au contribuit în cercul competenții lor, ca nu după mult timp universitatea din Cernăuț, să-l onoreze cu titlul academic de doctor în teologie.

Atingînd și unele însușiri personale ale metropolitului Miron Romanul însemnăm, că din în-

*) Arhiepiscopul Bendella a primit chirotonia de archiereu la anul 1874 în Sibiu, dela metropolitul Procopiu Ivacicoviciu, asistat de actualul nostru metropolit, pe atunci episcop în Arad.

treagă ținuta și ființa lui rezultă bărbatul cu multă esperință și prudență. El este human, moderat și afabil, sciînd să țină întru toate măsura cuvenită, cea-ce îi asigură respectul datorit unui metropolit, și iubirea totdeauna.

El este drept față de alții, și nu suferă ca nici cei din jurul seu să fie nedrepți. Avariția nici când nu a avut loc în inima lui; din contră uredse pe omul avar. Consecuința dela aceasta a fost, că dînsul, s'a simțit totdeauna „mai fericit a da, decât a lua.”

Însemnăm aceasta aderînd la maxima morală: „suum cuique.” Metropolitul Miron Romanul este acum în anul al 59 al etății și calculînd după bunele puteri trupești și sufletesci, în cari se află, putem spera, că este chemat de providință a conduce încă mulți ani biserică, în fruntea căreia stă! Noi îi dorim din inimă, că bunăvoința sa documentată pe terenul bisericesc, favorisată mai bine de împregiurări, în alți 12 ani următori, și mai mulți să aibă rezultate și mai mănoase, ca în butul nezuințelor opuse ale contrariilor declarați ai sei, durere! chiar din sinul bisericeii sale, — istoria neparțială să înregistreze, și posteritatea să serbătorească în persoana dînsului, după repozatul „Moise” pe „Isus Navi” al românilor din Ungaria și Transilvania!

Nr. 32. [1549] 2—3

CONCURS.

Se publică întru înțelesul laudatei ordinațiuni consistoriale din 18 Noiembrie 1886 Nr. 6028 B. pentru reintregirea vacantei parochii Sânger (Erdő-szengel) cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”

Emolumentele sunt:

1. Casa parochială în stare bună, lângă ea o grădină de legumi și pomi frumoși în mărime de 1153 □ socotită în bani anuali . . . 70 fl. — cr.
2. Canonica porțiune 6 jugere arător și de cosit . . . 90 fl. — cr.
3. Două cosituri de un juger, ½ juger de coasă de curând cumpărate . . . 22 fl. 50 cr.
4. Dela 60 familii cu filia Șarombere cu tot câte 1 ½ merță de bucate . . . 90 fl. — cr.
5. Dela 21 familii câte o Ți de lucru cu plugul à 2 fl. . . 42 fl. — cr.
6. Dela 39 familii câte o Ți de lucru cu palma à 30 cr. . . 23 fl. 40 cr.
7. Stolare preste an, botezuri, înmormântări, cununii și altele . . . 44 fl. — cr.
8. Lemne de foc din pădurea bisericeii preste an . . . 12 fl. — cr.

Suma 393 fl. 90 cr.

Doritorii de a ocupa aceasta parochie au a-și așterne concursele lor instruate întru înțelesul regulamentului parochial, subsemnatului oficiu protopresbiterial, fiind totodată îndatorați, sub timpul concursului, a se prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare spre a și arăta hărnicia, pentru acest oficiu și a face cunoștință cu poporeni.

Murș-Oșorheiu, 31 Ianuarie, 1887.
Oficiul protopresbiterial greco-oriental în conțelegere cu comitetul parochial.

Parteniu Trombițaș de Bethlen,
protopresbiter.

Nr. 378 [1547] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la școala comunală, cu limba de propunere română, din comuna Borgo-Tiha, cu care post e împreunat un salariu anual de 300 fl., locuință și grădină în natură, eventual în locul acestora 160 fl. — se scrie concurs.

Concurenții se-și aștearnă la subscrisul suplicile lor, scrise cu mâna proprie în limba maghiară și română și instruite cu atestat de botez, de calificățiune, medical, de serviciu și despre cunoștințele limbistice, pe calea a inspectoratelor regesci de școale competent, până la 15 Aprilie, 1887.

Bistrița, 28 Februarie, 1887.

Iuliu Havas,
insp. reg. de școale al comit. Bistrița-Năsăud.

Nr. 402 [1546] 2—3

EDICT.

Maria Apolzan gr. or. din Ocna-superioară, care din 1879, și-a părăsit cu necredință pe legiuitul ei bărbat George Pop-Preda gr. cat. din

Brad, prin aceasta se citează, ca în termen de 6 luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului, căci la din contră cererea de divorț a bărbatului ei se va pertracta și decide pe temeiul pribegerei ei.

Sibiu, 19 Faur, 1887.

Scaunul protopresbiterial gr. or. al Sibiului, ca for de I. instanță.

Simion Popescu,
protopresbiter.

Nr. 370/1887 [1548] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la școala comunală, cu limba de propunere română, Maier (Majer) cu care post e împreunat un salariu anual de 300 fl. locuință și grădină în natură, eventual în locul acestora 100 fl. — se scrie concurs.

Concurenții se-și aștearnă la subscrisul suplicile lor, scrise cu mâna proprie în limba maghiară și română și instruite cu atestat de botez, de calificățiune, medical, de serviciu și despre cunoștințele limbistice, pe calea inspectoratelor regesci de școale competent până la 15 Aprilie a. c.

Bistrița, 28 Februarie, 1887.

Iuliu Havas,
insp. reg. de școale al comit. Bistrița-Năsăud

Nr. 653 [1544] 2—2

CONCURS.

Fiind vacant un post de notariu în comuna Bungard se scrie concurs. Doritorii d'a ocupa acest post se reaceară a-și înainta suplicile lor instruite conform § 6 din leg. I A din 1883. — până la 24 Martie a. c.

Venitele împreunate cu acest oficiu sunt:

1. Leafa de 400 fl. v. a. în speranța încuviințării mai înalte din partea oficiului municipal.
2. Cuartir natural.
3. Bani pentru lemne pe an 20 fl. v. a.
4. Venitele legitime pentru lucrări private.

Sibiu, în 28 Februarie, 1887.

Oficiul pretorial-suprem.

Fabrițius,
pretor-suprem.

Nr. 340 [1545] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan lângă bețrânul și neputinciosul paroch din Riu-Sadului Maniu Vestemian se scrie acuma a treia oară concurs, după ce la concursul publicat în două rânduri n'a concurat nimenea.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: jumătate din venitele parochiale computate preste tot în sumă de 363 fl. 92 cr.

Reflectanții se-și prezenteze subsemnatului petițiunile în termen de 30 de zile dela prima publicare a acestui concurs, și se se prezenteze în biserica parochială din Riu-Sadului în vreo duminecă sau sârbătoare.

În conțelegere cu comitetul parochial din Riu Sadului.

Sibiu, 6 Faur, 1887.

Simion Popescu,
protopresbiter.

Nr. 219 [1543] 3—3

EDICT.

Ioan I. Ceposu gr. or. din Moeciul inferior, carele mai bine de 10 ani a părăsit cu necredință pe legiu-

ita sa soție Ecaterina Runcean gr. or. din Moeciul inferior, fără a se scî ubicațiunea lui și dacă mai trăiesce: prin aceasta se citează în termen de un an și o Ți dela datul de față se se prezenteze înaintea subscrisului oficiu, căci la din contră cererea de divorț a soției sale se va pertracta și în absența lui.

Zernesci, în 29 Ianuarie, 1887.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Brailului.

Traian Mețian,
protopresbiter.

Nr. 127. [15501 1—1

Publicațiune.

Preavenerabilul Consistoriu archidiececan prin sentința sa din 20 Ianuarie a. c. Nr. 6773 B. a desființat căsătoria dintre Ioan Suma și pribegita lui soție Ana Toader Turcu, ambii gr. or. din Sibiel, ceia ce confirm §. 124 din procedura judecătorească în cauze matrimoniale se aduce la cunoștință publică.

Oficiul ppresbiterial gr. or. al Săliștei.

Dr. N. Maier,
protopresb.

Domnului Fragner, Praga!

Cred că e datorita mea a ve înștiința că de doi ani întrebunțez preparatul d-voastre balsam de viață al Drului Rosa, care în călătoriile mele, în diferite climate, are o înștiință binefăcătoare. Ve rog deci a-mi trimite patru sticle mari la Semlin. Proxima mea călătorie va fi la Vidin, Giurgiu și Galați, unde balsamul Dr. Rosa mi e indispensabil.

Cu profund respect **Toma Turinaz,**
Conducător la societatea navigațiunei pe Dunăre, la Semlin.

Mijloc grabnic și sigur pentru boale de stomach și consecințele lor.

Conservarea sănătății

se bazează numai pe conservarea și promovarea unei digestiuni bune, căci aceasta este condiția fundamentală a sănătății și a bunei stări corporale și spirituale. Cel mai bun medicament de casă pentru regularea mistuirei spre a obține o compoziție de sânge adevărat, pentru depărtarea părților sângelui stricat și rău, este mult cunoscutul și plăcutul

Balsamul de viață al Drului Rosa.

Acesta, e preparat din plantele cele mai bune și mai vindecătoare, este probat ca foarte escelente la toate boalele digestive, adică: la lipsă de apeli, răgăială cu acrimă, flatușități, vărsături, dureri de stomach, dăcei de stomach și prea îngreunarea lui cu bucate, flegmă, hemoroide, boale femești, ipohondrie, melancolie (în urma conturbațiunei digestiunei); acesta improspătează întreaga activitate a mistuirei, produce sânge curat și sănătos și redă corpului bolnav puterea și sănătatea de mai înainte. În urma acestei însușiri escelente, acesta a devenit un medicament de casă sigur și probat popular, dobândind o întindere universală.

1 sticlă 50 crucer, o sticlă dublă 1 fl. v. a.

Mii de scrisori de recunoștință stau la dispoziție. Balsamul la cereri francate se trimite în toate direcțiile pentru plata prin mandate postale.

Pentru de a depărta falsitatea

fac pe toți băgători de seamă la aceea, că fie-care sticlă pregătită de mine după prescrierea originală.

Balsamul de viață al Drului Rosa

pe o parte e imprimată în sticlă cu firma mea și cu legala lipire a mamei (vultur cu literele „Dr. R.” în scutul de piept) — pe partea diametral opusă însă cu decorațiuni puse una lângă alta, și prin mijlocirea unui dop de metal, pe care se află împreunată marca, se astupă. Sticlele sunt învăluite în anunțurile de întrebuințare. Pachetarea se face în carton vinet, care e scris pe părțile longitudinale cu

„Balsamul de Viață al Drului Rosa”

din farmacia „la vulturul negru” a lui **B. Fragner, Prag Nr. 205—III**, și e în limba germană, boemă, maghiară și franceză, ear muchile sunt proveđute cu chipurile legale ale marcelor.

Ori-ce preparat lipsit bater numai în parte de vr'unul din lucrurile espuse, se se considere de fals.

În original se află: Balsamul de viață al Drului Rosa în principalul depot al fabricantului **B. Fragner,**

apotecă la Vulturul negru, în Praga, cornul dela Spornrgasse 205—III și în depozitele mai jos însemnate
Sibiu: Karl Müller, apotecar, W. F. Morscher, apotecar; — Cluș: Johann Wolff, apotecar, Nicolau Széký, apotecar, Adolf Valentini, apotecar; — Brașov: Eduard Kugler, apotecar; — Torda: Gabriel Wolff & Sohn, apotecar.

Toate apotecele din Austria, au în deposit acest balsam de viață.

Tot acolo se află:

Alifia de casă universală din Praga.

Mijloc sigur și probat pentru vindecarea tuturor inflamațiilor, rănilor și umflăturilor.

Acesta se întrebunțază cu succes sigur la inflamația, oprirea laptelui și împietrirea pieptului femeilor la înfărcarea copiilor; la abscese, umflături squilare, beșicte purioase, la umflăturile anghilor, la așa numitul vierme la deget, la petrificațiuni, umflături de ghinduri, la perios, la umflături reumatice, inflamații cronice la gleznele picioarelor, la scruteii, la așudarea picioarelor și ochinri (bătăuri), la mâni crespate, la umflături provenite din împusătura insectelor, la răni purioase, rac, aprinderea periosului etc.

Toate inflamațiunile, petrificațiunile și umflăturile se vindecă în timpul cel mai scurt; dacă rana are deja materie în timp scurt se vindecă după ce s'a tras toată aceea materie.

O doză mică 25 cr., una mare 35 cr.

Prevenire!

Trăgând atențiunea, că acest mijloc de cură se înitează adese ori și în diferite moduri, me ved obligat a face pe toți atenți, că această alifia de casă din Praga după adevăratul original nu mai eu singur o produc și că se află umplută în doze galbene de metal, care pe capac are depusă marca aceasta pe lângă aceea încă scris cu negru „Alifia de casă universală” din Praga B. Fragner, farmacia „vulturul negru” Praga Nr. 205—III în limba germană și boemă. — Dosele se învălue în hartie roșe, care arată întrebunțarea (în 9 limbi) și e proveđută în carton venet pe care afară de marca se află pe partea de deasupra imprimat Alifia de casă universală din Praga etc. în limba germană și boemă.

De cumva P. T. cumpărătoriu va afla altă împachetare a doselor de căt, care e descrisă, preparatul se se privească de fals și se se retrimită.

Balsam de auđ.

Cunoscut ca mijlocul cel mai nimerit și mai eficace pentru vindecarea auđului gren și dobândirea auđului perdit de tot.

O sticlă 1 fl. v. a.

[1528] 3—20